

de. Det kan være vældig oplysende at kigge på, hvad der står på partiernes hjemmesider. På Venstres hjemmeside står der bl.a., at velfærds-systemet skal være indrettet sådan, at borgerne har den størst mulige valgfrihed og stærkest mulige kontrol med den offentlige sektor. Der står også et sted, at lovene skal værne om borgernes retssikkerhed og beskytte mod vilkårlighed, og at borgerne skal være beskyttet mod lovgivning med tilbagevirkende kraft, ligesom der står, at det enkelte menneske skal sikres retssikkerhed i forhold til lovgivningsmagten og den offentlige administration.

Jeg har også kigget på regeringsgrundlaget tilbage fra 2001. Der er også fokus på retssikkerhed, endda så konkret, at regeringen ville komme med en retssikkerhedsredegørelse hvert år. Og så tilbage til virkeligheden.

Det sociale område er jo en bred vifte af ydelser, pligter og rettigheder, der ofte har en ganske stor betydning for den enkelte borger. En række områder vedrører det økonomiske grundlag for den enkelte borger og er derfor af helt afgørende betydning for borgerens velfærd. Retssikkerheden vedrører jo dels en sikring af selve sagsforløbet og den rigtige afgørelse i de enkelte sager, som der kan være tale om, når man er i kontakt med det offentlige system, dels konsekvenserne af de fejl, der måtte være begået. Begge dele er vigtige at have med, når man tænker på retssikkerheden for den enkelte borger.

Jeg kender fra mit arbejdsliv mange eksempler på sager om kontanthjælp, fleksjob, fleksydelse samt ikke mindst sager vedrørende førtidspension, hvor der er tale om meget lange sagsforløb, problemer med oplysning af sagerne og en meget kompliceret lovgivning. Det er en situation, hvor mange borgere, især hvis man er i en sårbar situation, har brug for hjælp. Man har brug for en hurtig afgørelse, man har brug for at få sikkerhed for, at den behandling, man har fået, og den behandling, ens sag har fået, er korrekt. Selv når der er tale om sager, hvor en sag er trukket ud, fordi man i kommunen har glemte den, gives der faktisk ikke nogen form for erstatning for den indtægt, som borgeren er gået glip af, og der gives heller ikke – skal det tilføjes – fri proces til en sag om erstatning. Det er den situation, man står i. Det vil sige, at vi kan have en situation, hvor retssikkerheden omkring selve sagsforløbet af forskellige grunde kan være usikker, og vi er også i en situation, hvor retssikkerheden, med hensyn til at man får mulighed

for at få kompensation for forkerte afgørelser, kan ligge på et meget lille sted.

Jeg har her med vilje valgt et eksempel, hvor der er tale om, at en borger har krav på en ydelse, som det så er svært at få, ikke fordi en kommune eller en medarbejder ikke kan sit arbejde, ikke fordi man ikke vil gøre det rigtige, men simpelt hen på grund af en fejl, der selvfølgelig altid kan ske. Og selv her er det svært at få medhold som borger, når man vil kompenseres, og det er svært for en borger at gøre noget ved et system, hvor beslutningerne ikke bliver truffet eller bliver truffet meget langsomt.

Jeg kunne have valgt et andet område, hvor man risikerer at få taget noget, man allerede har, f.eks. ydelser som reelt enlig. Der er nemlig problemer med forudsigeligheden. Hvilke kriterier er min sag reelt underlagt, hvad er min situation her, hvordan skal jeg forholde mig?

Jeg plejer at sige, at der er stor forskel på at have ret og at få ret. Jeg læser regeringens og Venstres fine ord som en intention om, at når man har ret, skal man også kunne få ret. Menne-sket frem for systemet. Så nu mangler jeg bare et tilsagn fra dem om, at de vil gøre det, de siger. Hvis regeringspartierne siger, at de ikke kan stemme for det her, vil jeg gerne bede dem fortælle, hvad de så vil gøre, om der er skridt på vejen, vi kan tage sammen, f.eks. et tilsagn om at undersøge behovet for, at det skal være nemmere at få fri proces til en retssag, der handler om penge, mulighederne for godtgørelse, hvis der sker sagsbehandlingsfejl, en undersøgelse af forholdene omkring bevisbyrden.

Jeg kan forstå her, at man er parat til at se på sagerne, efterhånden som problemerne opstår. Derfor ville det også være rart at få at vide, hvordan vi genkender problemer, der opstår, og det ville være rart at vide, hvem det er, der skal være anledningen til, at de her problemer bliver taget op. Hvem er det, der skal udsættes for fejlafgørelse efter fejlafgørelse eller mangel på kompensation, for at man hos regeringspartierne og Dansk Folkeparti ser, at der her er et problem, vi skal tage os af?

Jeg vil gerne give et tilsagn fra SF om, at vi ikke slipper den her sag, og at vi vil arbejde videre med at komme med forslag og input til, hvordan man arbejder med retssikkerheden på det sociale område, fordi det er meget vigtigt, og fordi vi faktisk også derved følger op på det, som regeringen siger er deres intention.